

ikke 30 000 Kr., og han maatte derfor henvende sig til andre, til kapitalstærke Folk deroppe, og det blev naturligvis Købmændene, der kom til at lægge Resten til. Staten giver altsaa som sit Bidrag til Anskaffelsen af Kutteren et Laan paa 10 000 Kr. paa billige Rentevilkaar, og Manden bliver maaske nok navngiven Fører af den, men den virkelige Ejer, den, som i Kraft deraf i udstrakt Grad kan manøvrere med denne Baad, bliver selvfølgelig Købmanden, der staar bagved.

Den højtærede Justitsminister udtalte, at han ikke kendte det i Lagtinget fremsatte Forslag om Oprettelse af Husmandsbrug paa Færøerne. Dette Forslag er, som jeg tidligere har oplyst, udarbejdet af Amtmanden, vistnok med Bistand af Statskonsulenten deroppe. Dette, at Ministeren ikke kender Forslaget i Forbindelse med Oplysninger, jeg finder ved at gennemlæse Lagtingets Betænkning angaaende Fiskerilaan, hvor det oplyses, at Politimesteren i Thorshavn har stillet Forslag om at nedsætte Statens Tilskud til Udlaan til Anskaffelse af Fiskerfartøjer, giver mig Anledning til at spørge den højtærede Minister, hvor langt de lokale Embedsmænds Myndighed gaar paa disse Omraader. Kan Amtmanden i Lagtinget fremsætte Forslag, som den færøske Befolkning selvfølgelig vil antage, og som man maa faa det Indtryk, at den danske Regering staar til Ansvar for, men som slet ikke er præsenteret for den danske Regering? Og kan Politimesteren i Thorshavn egenmægtigt stille Forslag om at nedsætte Laanene til Anskaffelse af Fiskerskibe uden at spørge i Justitsministeriet herhjemme, om sligt er tilladt?

Den højtærede Justitsminister gav mig Ret i, at de færøske Fiskere har en meget ringe Løn, og dette er ogsaa saa aabenbart, at det ikke kan benægtes. Den højtærede Justitsminister tilføjede, at jeg dog ikke maatte overse, at de havde en Biindtægt ved Dyrkning af Jord. Jeg forsikrer den højtærede Justitsminister, at det har jeg slet ikke overset, men ærede Medlemmer, ogsaa den højtærede Justitsminister, maa ikke overvurdere denne Biindtægt. Hvis den højtærede Minister kommer til Vaag eller til Tværaa, vil han se, at foran alle Fiskerhusene langs med Fjorden ligger der et lille bitte Stykke Have ligesom ved Indsiederhusene i Danmark, hvor man kan lægge en Skæppe Kartofler eller to eller plante Roer, men da Afrøden ikke giver saa uhyre mange Fold deroppe, bliver det en meget beskedent Indtægt, man faar af

denne Jord. Først naar man kommersaa vidt, som jeg har talt for, at man faar en virkelig Udstykning og Opdyrkning af Jorden, vil Jorden komme til at spille en betydelig større Rolle for den færøske Fiskerbefolkning.

Jeg maa sluttelig rette en Hensigt til den højtærede Justitsminister om at undersøge et bestemt Forhold. Arbejdsmændenes Forening i Thorshavn skriver til mig, at Thorshavns Byraad har beskæftiget sig med Spørgsmaalet om en Deling af Husagaard ved Thorshavn. Husagaard er en Gaard, hvis Jorder støder tæt op til Byen, og hvis Udstykning har en ikke ringe Betydning for Byens Befolkning. Tidligere har der været to Forpagtere af Husagaard, menden ene Forpagter er flyttet hertil København, og den paagældende Jord er overgaaet til Thorshavn Kommune. Spørgsmaalet er nu, om det fremtidig skal ordnes saaledes, at den hidtidige Forpagter beholder den ene Halvdel og Thorshavns Kommune den anden Halvdel. Arbejderne i Thorshavn ønsker meget, at den højtærede Justitsminister vil resolve, at Thorshavn Kommune skal have hele Husagaard i Fæste. Spørgsmaalet har været til Behandling i Thorshavns Byraad, og fire Medlemmer af Byraadet har stemt for at dele Jorden mellem den hidtidige Forpagter og Thorshavns Byraad, to har undladt at stemme, to var fraværende, og en stemte imod. Det er altsaa kun et Mindretal af Thorshavns Byraad, der har stemt derfor. Jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt udtale mig nærmere om denne Sag, men jeg vil henvende mig til den højtærede Justitsminister at begære Indberetning om den fra Amtmanden, saaledes at den højtærede Minister selv faar et Ord at sige om, hvorledes dette Spørgsmaal skal ordnes, thi det er nemlig af meget stor Betydning, fordi Husagaards Jorder i det væsentlige benyttes til Trøer og smaa Jordstykker, og dette Spørgsmaal om Vintergræsningsretten, som jeg senere skal vende tilbage til, eksisterer ogsaa for disse Jorder. Der er i 1920 vedtaget en Lov, hvorefter denne Vintergræsningsret for Faarene kan afløses paa Husagaards Jorder, men endnu har intet Menneske yovet at benytte denne Lov, fordi man er ængstelig for, at naar man lader denne Vintergræsningsret afløse, vil man blive sat til en Erstatning af 500 Kr. pr. Kofoder — lad mig bruge dette Udtryk for paa Forhaand at stemme det ærede Medlem Hr. Rytter mildt. Jeg anmoder altsaa den højtærede Minister om at skaffe sig Underretning om denne Sag, før der bliver truffet en endelig Afgørelse. — Herefter maa jeg jo, hvor